

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **P.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., so sídlom v B., proti povinnej **M.**, bývajúcej vo Z., **o vymoženie 743,41 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Zvolen pod sp. zn. 16 Er 252/2006, o odvolaní a dovolaní oprávnenej proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici z 29. januára 2014 sp. zn. 41 CoE 421/2013, takto

r o z h o d o l :

Konanie o odvolaní **z a s t a v u j e**.

Návrh na prerušenie dovolacieho konania **z a m i e t a**.

Dovolanie **o d m i e t a**.

Povinnej nepriznáva náhradu trov odvolacieho a dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Zvolen uznesením z 10. septembra 2013 č.k. 16 Er 252/2006-13 exekúciu vedenú na základe notárskej zápisnice, ktorú bližšie špecifikoval v odôvodnení uznesenia (ďalej len „notárska zápisnica“) vyhlásil za neprípustnú a konanie zastavil [§ 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „Exekučný poriadok“)]; rozhodol tiež o trovách exekučného konania. V odôvodnení uviedol, že notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul (§ 41 ods. 2 písm. c/ Exekučného poriadku), lebo súhlas s jej vykonateľnosťou udelil za povinnú Mgr. T., záujmy ktorého sú v rozpore so záujmami povinnej (§ 22 ods. 2 Občianskeho zákonníka). Tohto zástupcu povinnej určila

oprávnená tým, že jeho osobu vopred uviedla ako zástupcu konajúceho za povinnú pri právnych úkonoch uzatváraných s oprávnenou. Úkon urobený takýmto „zástupcom“ je v zmysle § 37 ods. 1 a § 39 Občianskeho zákonníka neplatný. Vzhľadom na to, že notárska zápisnica nie je vykonateľný exekučný titul, bolo potrebné exekúciu zastaviť. Toto uznesenie napadla oprávnená odvolaním.

Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením z 29. januára 2014 sp. zn. 41 CoE 421/2013 návrh oprávnenej na prerušenie konania zamietol a napadnuté uznesenie potvrdil. Odvolací súd sa stotožnil s odôvodnením rozhodnutia súdu prvého stupňa a dodal, že exekučný súd je povinný kedykoľvek v priebehu exekučného konania skúmať, či je exekúcia vedená na základe vykonateľného exekučného titulu. Súd prvého stupňa v danom prípade správne skúmal, či notárska zápisnica je vykonateľný exekučný titul, a dospel k správne záveru, že povinná bola pri „ustanovovaní“ svojho zástupcu zbavená možnosti konať na základe svojej slobodnej vôle. Vzhľadom na to, že jej „zástupca“ konal pri spisovaní notárskej zápisnice na základe neplatnej dohody o zastúpení (§ 22 ods. 2 a § 39 Občianskeho zákonníka), treba mať za to, že súhlas s vykonateľnosťou notárskej zápisnice nebol daný. Návrh na prerušenie konania (§ 109 ods. 1 písm. b/ a c/ O.s.p.) zamietol s odôvodnením, že je neopodstatnený.

Uvedené uznesenie odvolacieho súdu napadla oprávnená odvolaním. To isté uznesenie napadla aj dovolaním, v ktorom uviedla, že sudy: 1. rozhodli „nad rámec zverenej právomoci“ (§ 237 písm. a/ O.s.p.), 2. konali vo veci, v ktorej sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O.s.p.), 3. oprávnenej odňali možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), 4. sa v konaní dopustili inej vady majúcej za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), najmä nesprávne zistili skutkový stav a nevykonali náležité dokazovanie, 5. napadnuté rozhodnutie založili na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Žiadala uznesenia súdov nižších stupňov zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie prvostupňovému súdu; zároveň žiadala dovolacie konanie prerušiť podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a Súdnemu dvoru Európskej únie predložiť ňou špecifikované prejudiciálne otázky.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania zastúpená v súlade

s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) dospel k záveru, že dovolanie treba odmietnuť.

V danom prípade dovolací súd rozhoduje o dovolaní v obdobnej veci, aká už bola v počte väčšom ako päť predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tou istou dovolateľkou – vid' konania vedené na najvyššom súde pod sp. zn. 3 ECdo 12/2014, 3 CoE 6/2014, 3 ECdo 305/2013, 3 CoE 118/2013, 3 ECdo 223/2013, 3 CoE 92/2013, 3 ECdo 164/2013, 3 CoE 30/2013, 3 ECdo 168/2013, 3 CoE 33/2013, 1 ECdo 38/2014, 1 ECdo 61/2014, 2 Cdo 10/2013, 2 ECdo 302/2013, 2 CoE 110/2013, 4 ECdo 6/2013, 4 CoE 36/2013, 5 Cdo 10/2013, 5 Cdo 49/2013, 5 ECdo 100/2013, 7 ECdo 314/2013, 7 CoE 117/2013, 8 ECdo 160/2014, 8 CoE 90/2014. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (a to tak vo vzťahu k zastaveniu odvolacieho konania, ako aj k návrhu na prerušenie dovolacieho konania a vo vzťahu k odmietnutiu dovolania), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. V zmysle § 243b ods. 7 O.s.p. už ďalšie dôvody neuvádza.

O trovách odvolacieho a dovolacieho konania rozhodol najvyšší súd podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p., § 151 O.s.p. a § 142 ods. 1 a § 146 ods. 2 O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 11. mája 2015

JUDr. Edita B a k o š o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová